

อาจารย์เสนอย ตรีวิเศษ

ราชศัพท์ : รากบของภาษา

"ภาษาเป็นสิ่งสำคัญของบ้านเมือง ขอให้ร่วมมือช่วยกันรักษา มาตรฐานของภาษาอย่าให้ทรุดโทรม" ข้อความข้างต้น เป็นพระราชดำรัส ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ พระราชทานแด่ชนนุมนภาษาไทย และผู้ได้รับรางวัลพระราชทานรางวัลการออกเสียงภาษาไทย ปี พ.ศ. ๒๕๐๔ หากนับย้อนหลังไป พระราชดำรัสดังกล่าวมีอายุถึง ๔๔ ปีมาแล้ว และ ตั้งแต่ปัจจุบันเป็นต้นมา พระบาทสมเด็จ พระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัส ขอร้องให้ประชาชนชาวไทยเอาใจใส่ในการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องอย่างเสมอ ๆ แต่ดูเหมือนปัญหาการใช้ภาษาไทย ยังคงมีให้เห็นอยู่มาก ทั้งจากคนทั่วไป ที่ใช้ภาษาไทยในโอกาสต่าง ๆ สื่อมวลชน หนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์ นั่นแสดงให้เห็นว่าคนไทยยังขาดความรู้ ความเข้าใจในภาษาไทยดู ทั้ง ๆ ที่ เป็นภาษาประจำชาติ ปัญหาที่จะกล่าวต่อไปนี้ คือปัญหาการใช้ราชศัพท์ ซึ่งจะกล่าวถึงในบางประเด็น ดังต่อไปนี้

๑. คำขึ้นต้นในการกราบบังคมทูล

ในสถานการณ์นี้ที่ผู้ใหญ่ท่านหนึ่งกล่าวคำกราบบังคมทูลต่อสมเด็จพระบรม โภรสา

ธิราชฯ สยามมกุฎราชกุمار เพื่อรายงานการดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัยในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรประจำปี ว่า

"ขอพระราชทานกราบบังคมทูล ทรงทราบฝ่าละอองพระบาท"

คำกราบบังคมทูลดังกล่าวทำให้นึกค้านอยู่ในใจ เมื่อกลับถึงบ้านพักต้องรีบเปิดหนังสือราชาศพที่เพื่อให้มีข้อมูลที่จะค้าน หรือยอมรับ ก็พบว่า มีแหล่งอ้างอิงอย่างน้อย ๔ แหล่ง ที่ไม่ปรากฏคำว่า "ทรง" ในการ กราบบังคมทูลข้างต้น หนังสือที่อ้างอิงถึง มีดังนี้

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (๒๕๓๗ : ๒๐๑) ; ช. บุศราคำ (๒๕๔๓ : ๑๓) ; วิเชียร เกษ ประทุม (๒๕๔๖ : ๙๖) ; สนิท บุญฤทธิ์ (๒๕๔๔ : ๙๑) กล่าวว่า คำกราบบังคมทูลที่ใช้กับสมเด็จพระบูพราหม (สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ) และสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ให้ใช้คำขึ้นต้นว่า "ขอพระราชทานกราบบังคมทูล ทราบฝ่าละอองพระบาท" ดังนั้นสิ่งที่ได้ยินมาดังกล่าว น่าจะเป็นการกล่าวที่ไม่ถูกต้อง เนamacare เมื่อแหล่งอ้างอิงที่เชื่อถือได้ ๔ แหล่ง ดังกล่าวเป็นประจำซึ่งพยาน

๒. กำหนดการ และหมายกำหนดการ

มีผู้ใช้คำ ๒ คำนึนกพร่องอยู่เสมอ ๆ แต่ไม่กล้าทัวงติงต่อหน้า เกรงจะถูกกล่าวหาว่า เป็นตำราภาษาที่ขอบตราไม่เลือกที่ คำว่า "หมายกำหนดการ" หมายถึง เอกสารกำหนดขั้นตอนของงานพระราชพิธี งานพระราชกุศล และงานในรัฐพิธี ซึ่งสำนักพระราชวังจัดทำขึ้นตามพระบรมราชโองการ ถ้าไม่เป็นไปตามที่กำหนดดังกล่าว ไม่เรียกว่า หมายกำหนดการ

ส่วน "กำหนดการ" เป็นเพียงเอกสารกำหนดขั้นตอนของงานทั่วไปที่ส่วนราชการหรือเอกชน ได้จัดทำขึ้น การกำหนดขั้นตอนดังกล่าวนี้ แม้จะเกี่ยวถึงพระราชพิธี และพระราชวังฯ เช่น การเสด็จพระราชดำเนินไปร่วมงาน จึงกำหนดขั้นตอนของงาน เวลาเดี๋ยวพระราชดำเนินตั้งแต่กราบบังคมทูลเชิญ ถึงเวลากราบบังคมทูลรายงาน เวลาันั้นทรงทำพิธีนั้น ๆ ถึงกรณัณฑ์ตาม ถ้างาน ดังกล่าวนั้น ไม่ใช่งานพระราชพิธี งานพระราชกุศล หรืองานรัฐพิธี ซึ่งมีพระบรมราชโองการเป็นทางราชการให้กำหนดขึ้นแล้ว จะเรียกว่า หมายกำหนดการไม่ได้ ต้องเรียกว่า "กำหนดการ" ทั้งสิ้น เช่น กำหนดการพิธีพระราชทานปริญญาบัตร เป็นต้น (สูติรัตน์ ลดาวัลย์ ๒๕๔๗ : ๑๙-๒๓)

๓. พระบรมราชูปถัมภ์ และพระบรมราชนุเคราะห์

ราชาศพที่สองคำนี้ยังมีผู้ใช้ปะปนกันอยู่ เพราะอาจเข้าใจว่าเป็นการช่วยเหลืออย่างเดียวกัน "พระบรมราชูปถัมภ์" มีความหมายในทางช่วยเหลือเกื้อภูด หรือช่วยค้ำจุน ดังนั้นถ้าใช้กับสมาคมสมมิตร หรือกิจกรรมบางอย่างที่พระองค์ทรงช่วยเหลือเกื้อภูด เช่น ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้รับสมาคมศิษย์เก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยไว้ในพระบรมราชูปถัมภ์ อย่างนี้ถูกต้อง ให้ได้ แต่ถ้า การช่วยเหลือคนเจ็บ คนตาย จะใช้ พระบรมราชูปถัมภ์ไม่ได้ ต้องใช้คำว่า "พระบรมราชนุเคราะห์" ซึ่ง

หมายถึง ทรงช่วยเหลือเพื่อทรงสงสาร จึงทรงพระเมตตา ทรงพระกรุณา เช่น ทรงช่วยในการรักษาพยาบาลราษฎรคนหนึ่ง ก็พูดว่า "พระราชทานพระบรมราชานุเคราะห์รักษาพยาบาลแก่นาย" เป็นต้น (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. ๒๕๓๗ : ๑๙๔)

๔. พระบรมฉายาสาทิศลักษณ์ พระบรมฉายาลักษณ์ และพระบรมรูป

ทั้ง ๓ คำนี้ มีความหมายว่า "รูป" หรือ "ภาพ" พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว แต่ความหมายต่างกัน คือ

พระบรมฉายาลักษณ์ หมายถึง รูปถ่ายที่ถ่ายออกมามีเป็นภาพเหมือน, ภาพวาด

พระบรมฉายาสาทิศลักษณ์ แปลว่า ภาพเหมือน หมายถึง ภาพถ่ายที่เหมือนจริงมาก

พระบรมรูป หมายถึง รูปทุกประเภท ทั้งรูปถ่าย รูปเขียนรูปปั้น รูปแกะสลัก(ธเนศ) เวศร์ ภาค. ม.ป.ป. : ๒๖)

คำเหล่านี้ถ้าใช้สำหรับสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถและพระราชนครทั่วไป จะใช้ว่า พระฉายาสาทิศลักษณ์ พระฉายาลักษณ์ และพระรูป ปัญหาที่มักเกิดขึ้นก็คือจะมีผู้ใช้คำว่า "พระบรมฉายาลักษณ์" กับ สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ซึ่งเป็นการใช้คำผิดลำดับขั้น (ฐิติรัตน์ ลดาวัลย์. ๒๕๔๗ : ๑๙-๑๓)

๕. รัถยนต์พระที่นั่ง เครื่องบินพระที่นั่ง เครื่องบินพระพาหนะ

ตามกฎเกณฑ์การใช้โทรศัพท์แต่โบราณกาลนั้นคำว่า "พระที่นั่ง" จะใช้สำหรับพระมหาภัตตริย์เท่านั้น เมื่อนำพระที่นั่งมาต่อท้ายคำนามสามัญ เช่น รัถยนต์ เครื่องบิน ก็จะหมายถึงรัถยนต์ และเครื่องบิน ซึ่งเป็นพระราชพาหนะของพระมหาภัตตริย์ ต่อมาคำว่า รัถยนต์พระที่นั่ง เครื่องบินพระที่นั่ง เรือพระที่นั่ง ได้นำมาใช้กับพระราชนครทั้งสูง ซึ่งทรงดำรงพระอิสริยศักดิ์ทรงฉัตร ๙ ชั้น คือ สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ สมเด็จพระบรมราชชนนี สมเด็จพระบรมราชชนนี สมเด็จ พระบรมโอรสาธิราชฯ และสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เจ้านายอื่น ๆ จะใช้เพียงรัถยนต์ที่นั่ง เรือที่นั่ง เครื่องบินที่นั่ง เท่านั้น เช่น ตัวอย่าง

เวลา ๑๐.๒๒ น. สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าฯ พากรณ์

วัลลย์ลักษณ์ อัครราชกุมารี เสด็จโดยรัถยนต์ที่นั่ง จากพระดำเนินนัก

ให้ม่ส่วนจิตราลด้า ไปยังเที่ยวนที ที่วี ๖๒๐ เสด็จเยือนสาธารณรัฐ

พิลิปปินส์อย่างเป็นทางการ ระหว่างวันที่ ๖ ถึง ๘ ธันวาคม

พุทธศักราช ๒๕๓๗(สำนักราชเลขาธิการ. ๒๕๔๒ : ๔๗)

ปัญหาการใช้ภาษาศัพท์ที่เกิดขึ้นในขณะนี้คือ บุคคลทั่วไปและสื่อมวลชนจะใช้ คำว่า รัถยนต์

พระที่นั่ง เรือพระที่นั่ง เครื่องบินพระที่นั่ง สำหรับราชวงศ์ท้าวไปทุกระดับชั้น โดยเฉพาะระดับสมเด็จเจ้าฟ้า และพระองค์เจ้า

ปัจจุบันในประเทศไทยมีการใช้พะกิจ เมื่อเสนอข่าวพระราชณิย吉สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เสด็จเยือนต่างประเทศ ได้สร้างราชศัพท์ขึ้นใหม่ คือ "เครื่องบินพระพาหนะ"

คำว่า "พาหนะ" นั้นเป็นคำนาม หมายถึง เครื่องนำไป เครื่องขับขี่ ซึ่งถ้าเป็นสัตว์สำหรับ จีบรถทุก หรือลากเขียง เวียกวา สัตว์พาหนะ จะใช้พระพาหนะก็พอได้ แต่เมื่อเติม "เครื่องบิน" เข้ามา เป็นการสร้างคำข้าความ เราจะไม่ใช้พูดคำว่า รถยนต์พาหนะ หรือ เรือพาหนะ ฉะนั้นการใช้คำว่า รถยนต์ที่นั่ง หรือ เครื่องบินที่นั่ง ตามหลักการใช้ราชศัพท์เดิมน่าจะเหมาะสมกว่า แม้ อาจจะดูไม่ไฟแรงเหมือนราชศัพท์อื่น เพราะไม่มีคำว่า พระ นำหน้า แต่เมื่อมีคำว่า ที่นั่ง ตามหลัง ทุกคนย่อมเข้าใจอย่างเด่นชัดว่า เป็นรถหรือเรือที่ของเจ้านาย การสร้างราชศัพท์ใหม่เป็นสิ่งดี แต่ต้องให้เหมาะสมทั้งในแง่ภาษาและลำดับชั้นของบุคคลด้วย

๖. วโรกาส

วโรกาส คำนี้ เป็นคำสนธิ มาจากคำว่า วโร + โอกาส หมายถึงเวลา หรือจังหวะที่ดีเยี่ยม ที่ประเสริฐ คำนี้นำมาใช้เป็นราชศัพท์ในความหมายว่า "ขอโอกาส" มีแบบแผน ดังนี้ คือ

- ๗.๑) ใช้กับพระมหากษัตริย์ ว่า ขอพระราชทานพระบรมราชโวหาร
- ๗.๒) ใช้กับพระราชนครีสูง ว่า ขอพระราชทานพระบรมราชโวหาร
- ๗.๓) ใช้กับพระราชนครีสูงสมเด็จเจ้าฟ้า ว่า ขอพระราชทานพระบรมราชโวหาร
- ๗.๔) ใช้กับพระราชนครีสูง ว่า ขอปะทานพระวโรกาส

นอกจากนั้น คำราศพหนึ่ง ยังใช้ในความหมายว่า "ให้อโอกาส" คือ พระบาทสมเด็จ พระเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานพระบรมราชโวหารให้ทำสิ่งใด เช่น พระราชทานพระบรมราชโวหารให้ นายกรัฐมนตรีเข้าเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท

ถ้าเป็นพระราชนครีสูง ใช้ว่า "พระราชทานพระวโรกาส" ส่วนพระราชนครีสูง สมเด็จเจ้าฟ้า ใช้ว่า "ขอพระราชทานพระวโรกาส และพระองค์เจ้าใช้ว่า ขอปะทานพระวโรกาส"

แต่เท่าที่ผ่านมานิยมใช้คำว่า "วโรกาส" ในกรณีที่ต้องการจะกล่าวถึงโอกาสที่สำคัญ ต่างๆ ด้วย เช่น เมื่อกล่าวถึงวันเฉลิมพระชนมพรรษา ก็มักจะใช้ว่า "เนื่องในวันวโรกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา หรือ ใช้ว่า เนื่องในวันวโรกาสอันเป็นมงคลยิ่งนี้" ซึ่งผู้ใช้งานเห็นว่าคำนี้มีความหมายดี และไม่ใช่คำราชศัพท์ เป็นเพียงคำสามัญที่มาจากภาษาสนธิคำ เมื่อนำมาเป็นราชศัพท์ ก็จะเติมคำว่า พระบรมราช พระราชนครีสูง ตามลำดับฐานนั้นดังดีของพระมหากษัตริย์และพระราชนครีสูง

หากปัจจุบัน สำนักนายกรัฐมนตรีกำหนดไม่ให้ใช้คำว่า "วโรกาส" ให้ใช้ "โอกาส" แทน เช่น "สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ โปรดทราบ ให้ผู้บัญชาการศูนย์ลงคะแนนพิเศษ พร้อมนายทหารรวม ๒๐ คน เฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท เนื่องในโอกาสวันคล้ายวันพระราชสมภพ"

ส่วน วิจารณ์ จะใช้ในกรณีที่นำไปประกอบเป็นราชศัพท์ในความหมายว่า "ขอโอกาส" และ "ให้โอกาส" เท่านั้น (สูติรัตน์ ลดาวัลย์. ๒๕๔๘ : ๑๑)

การเปลี่ยนแปลงเช่นนี้ อาจมีผู้ไม่เห็นด้วย ทำให้เกิดการสับสนในการใช้มากขึ้น เพราะหากพิจารณาจากกฎคำ ก็ไม่น่าจะผิดหากจะใช้คำ "วิจารณ์" แทน "โอกาส" แต่จะใช้ราชศัพท์ พระบรมราชโวหาร พระราชนิเวศน์ หรือ พระวิจารณ์ ในกรณีที่ไม่ถูกต้อง ถึงจะเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม เช่น ใช้ว่า

"ในพระบรมราชโวหารนี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานพระบรมราชโวหารแก่ผู้เข้าฝ่าทูลละอองธุลีพระบาทด้วย"

การใช้ราชศัพท์ดังกล่าวถือว่าผิด และบกพร่องอย่างมาก
หรือใช้คำว่า

ในวิจารณ์ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนินไปทรงเปิดเชื่อนป่าสัก ชลสิทธินัน"

ข้อความนี้ เป็นการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสม การแสดงออกโดยดำเนินไปที่ไหน เป็นพระราชกรณียกิจที่ทรงปฏิบัติโดยทั่วไป จึงควรใช้ว่า "ในโอกาส" จึงจะถูกต้อง ถ้ากล่าวว่า "ประชาชนชาวไทยต่างร่วมกันถวายพระพรชัยมงคล แด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในวิจารณ์สมหมายคล เฉลิมพระชนมพรรษา ๖ รอบ

คำว่า "วิจารณ์" ที่ใช้ในประยุคปัจจุบัน ถ้าพิจารณาตามความหมายของรูปศัพท์ และการเรียนรู้เรื่องประยุคควรจะใช้ได้ ไม่น่าจะผิดแต่อย่างใด เพราะวันเฉลิมพระชนมพรรษานั้น ถือวันเป็นวันที่ดีที่สุด พระเครื่อง พระเครื่อง เป็นวันที่ทรงบำเพ็ญพระราชกุศลเฉลิมฉลองในมหามงคลสมัยคล้ายวันพระราชสมภพ โอกาสที่ประเสริฐเป็นมิ่งมงคลเช่นนี้ ถ้าใช้เพียงคำว่า "โอกาส" อาจจะไม่ตรงกับความรู้สึกของผู้ฟังสาร จึงใช้วิจารณ์" แทน

การไม่ให้ใช้คำว่า "วิจารณ์" เลย ผู้เขียนไม่ค่อยเห็นด้วยนัก เพราะในบางข้อความนั้น ไม่ได้ผิดทั้งแบบแผน ไม่ได้ผิดทั้งภาษา น่าจะพิจารณาความเหมาะสมในแต่ละประยุคมากกว่า

๖. ถวายการต้อนรับ

คำนี้ใช้ผิดกันมาก ซึ่งมักได้ยินเสมอในข่าวทางวิทยุและโทรทัศน์ การต้อนรับเป็นสิ่งที่นำขึ้นถ่ายไม่ได้ และคำว่า "ถวายการต้อนรับ" เป็นการเลียนแบบสำนวนต่างประเทศ ซึ่งเป็นสำนวนภาษาอังกฤษว่า "To give a warm welcome" (ชัยวัثار์ บุตรบุญรัตน์. ๒๕๔๖? : ๕๙) เราเมื่ามา ราชศัพท์ใช้แต่โบราณว่า "รับเสด็จฯ" (คือรับเสด็จพระราชดำเนิน) และ "รับเสด็จ" หรือจะใช้ว่า "ฝ่าฯรับเสด็จ" และ "ฝ่ารับเสด็จ" (ใช้แตกต่างกันตามฐานศรัทธาครั้งต่อครั้ง) คือ

ฝ่าทูลละอองธุลีพระบาท รับเสด็จ สำหรับ พระมหากรุณาธิคุณ

และสมเด็จ

พระบรมราชชนนีนาถ

ผู้ทูลละของพระบาท รับเสด็จ

สำหรับ พระราชนครขันธุสูง

ผู้รับเสด็จ

สำหรับ พระราชนคร

เมื่อใช้คำว่า "ผู้ฯ รับเสด็จ" แล้ว จะไม่มีการเติมไปยานอื่นหลังคำว่า เสด็จ อีก กล่าวคือ จะไม่กล่าวว่า "ผู้ทูลละของถูลีพระบาทรับเสด็จพระราชนครดำเนิน" การกล่าวเช่นนี้ในสมัยก่อนนิยมใช้กันมาก โดยเฉพาะในงานพระราชพิธี แต่ปัจจุบันไม่นิยม ถือเป็นการใช้คำที่ไม่เหมาะสม

๗. ถวายความจงรักภักดี

ความจงรักภักดีเป็นสิ่งที่จะนำมาถวายไม่ได้ เช่นกัน เราทุกคนควรมีความจงรักภักดี เพราะพระมหากษัตริย์คุณ พระเมตตาคุณที่มีต่อพสกนิกรชาวไทยนับกอนั้นต์ ศพที่นี่จึงว่า "มีความจงรักภักดี" ไม่มี "ถวาย" เพราะหากถวายความจงรักภักดีไปแล้ว คนนั้นจะกลายเป็นผู้ไม่มีความจงรักภักดีอีกต่อไป

๘. ถวายพระเกียรติ

หนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่ง ได้เสนอข่าวเกี่ยวกับสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ว่า

"ระหว่างนี้ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จเยือนสถาบันรัฐฟรังเศส

ราชอาณาจักรเบลเยียม และสาธารณรัฐอิตาลี จนถึงวันศุกร์ที่ ๒๗ เมษายน ผู้ติดตามข่าวการเสด็จพระราชดำเนินของพระองค์ย่อมตระหนักในพระปรีชาสามารถและพระราชวิริยา沃ตราชัน งดงามประทับใจในทุกการแสดง พระราชดำรัสตอบภาษาฝรั่งเศสอย่างไพเราะ ภายหลังถวายพระเกียรติ ในความรอบรู้จากสถาบันการศึกษาอยู่ตลอดเวลาชนชั้น"

คำที่ขึ้นได้ คำว่า ถวายพระเกียรติ เป็นคำที่สามัญชนจะใช้ในการกล่าวเพื่อยกย่องพระเกียรติยศเจ้านาย พระราชนคร และพระบรมราชนคร ทั้งนี้ เพราะ "พระเกียรติยศ" นั้นเป็นสิ่งที่ท่านทรงมีอยู่แล้วเราเองเป็นใคร จึงจะมี "พระเกียรติ" ออยู่ในความครอบครองหรือมีสิทธิจะนำไป "ถวาย" ท่านได้ (ประยุม ซองทอง. ๒๕๔๗ : ๑๖)

สิ่งที่เหมาะสมที่เราจะทำได้มีอยู่เพียง "เกิดพระเกียรติ(ยศ)" (ที่เจ้านายท่านทรงมีอยู่แล้ว) ให้สูงเด่นเป็นที่ประจักษ์แพร่หลายขจจายไปมากขึ้นเท่านั้น

๙. เสด็จ และเสด็จพระราชดำเนิน

ผู้ประกาศข่าวสถานีโทรทัศน์ช่องหนึ่งของไทย อ่านข่าวในพระราชสำนักเกี่ยวกับพระราชกรณียกิจของพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ว่า

"พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เสด็จ เป็นองค์ประธานในพิธีเปิดการแข่งขันกีฬาชนชั้น" ประโคนดังกล่าวถือว่าเป็นการใช้ราชศัพท์ที่ไม่เหมาะสม กล่าวคือ คำว่า เสด็จ แปลว่า เดินทาง แต่หมายความมักคิดว่า แปลว่า ไป ตามกฎการใช้ราชศัพท์กล่าวว่า ถ้า พระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระบรมราชินีนาถ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร และสมเด็จพระเพลตรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เวลาที่เดินทางไปไหน ต้องใช้ราชศัพท์ว่า "เสด็จพระราชดำเนิน" (กิติวุฒิ เจริญศิริวัฒน์. ๒๕๔๔ : ๒๐) แต่ถ้าเป็นพระราชนคร ขึ้นถัดมา เช่น ถ้าเป็นสมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าฯ พากรณ์วัลลักษณ์ฯ เดินทางไปยุโรป ต้องกล่าวว่า

"สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าฯ พากรณ์วัลลักษณ์ฯ เสด็จ ไปยุโรป"

๑๐. การเรียกคำแทนพระ

คำราชศัพท์อีกคำหนึ่งที่ค่าใช้ พิธีกรในงานต่าง ๆ เมื่อพบว่ามีพระสงฆ์อยู่ในงานด้วย มักจะทักทายพระสงฆ์ด้วยคำแทนพระว่า "พระคุณเจ้า" ทั้งที่จริง ๆ แล้ว "พระคุณเจ้า" จะใช้กับสมเด็จพระราชาคณะและรองสมเด็จพระราชาคณะ(ราชาคณะและรอง)ที่เป็นเชื้อพระวงศ์ หากเป็นพระราชาคณะลงมาให้ใช้คำแทนพระว่า "พระคุณท่าน" การใช้ "พระคุณเจ้า" กับภิกษุทั่วไป จึงถือว่าไม่ถูกต้อง (ช. บุศราคำ. ๒๕๔๓ : ๑๕)

ยังมีคำราชศัพท์อีกมากที่ยังใช้กันไม่เหมาะสมกับระดับชั้นของบุคคล หากว่าต้นตอนนี้เป็นเพาะไม่ได้สนใจศึกษาอย่างจริงจัง เนื่องจากไม่เห็นความสำคัญและจำเป็น ซึ่งในความเป็นจริงนั้น คำราชศัพท์มิใช่เป็นเรื่องของพระมหากษัตริย์ และพระราชนครท่านนั้น แต่เป็นเรื่องของคนไทยทุกคน

ที่จะต้องศึกษา และใช้ภาษาศัพท์ เพื่อประโยชน์ ๓ ประการ คือ ๑. เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องในการรับสารจากสื่อต่าง ๆ ๒. เป็นข่าวรักษาความอันดีงามของชาติได้ ซึ่งเท่ากับเป็นการรักษาความมั่นคงของชาติด้วย และ ๓. จะได้รู้ว่าเป็นผู้มีวัฒนธรรมอันดีงามทางภาษาและด้าน ควรธรรม กล่าวคือ การเรียนรู้คำภาษาศัพท์จะช่วยให้คนเป็นสุภาพชน และสามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ. (๒๕๓๗). ภาษาศัพท์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุศภากาดพิรava.

กิตติฤทธิ์ เจริญศิริวัฒน์. (๒๕๔๔). ร้อยข้อสอบไส่กรอบหนังสือ. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพฯ :

บริษัท ออมรันทร์พรินติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด.

๙. บุศราคำ. (๒๕๔๓). ภาษาพางสุก. กรุงเทพฯ : บริษัท ไฟลินบุคเน็ต จำกัด.

ชัยกัตร์ บุตรบุญรัตน์. (๒๕๔๖?). คู่มือภาษาไทยสำหรับสอบเข้ารับราชการ. พิมพ์ครั้งที่ ๕.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ

ชูติรัตน์ ลดาวัลย์. (๒๕๔๘). ภาษาศัพท์กับการเรียนการสอนและการสื่อสารมวลชน.

เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่อง "ส่งเสริมภาษาไทย เทิดไท่ ๗๒ พรรษา มหาวิชินี"

ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วันที่ ๑๒ พฤษภาคม
๒๕๔๘.

คเนศร์ เกศร์ภาดา. (ม.ป.ป.). ติวไทยออนไลน์. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แอนด์เอส.

ประยุกต์ ช่องทอง. (๒๕๔๗). มองภาษาอย่างสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : กราฟิกเซ็นเตอร์.

วิเชียร เกษปะทุม. (๒๕๔๖). ภาษาศัพท์. กรุงเทพฯ : บริษัท อนันต์การพิมพ์ จำกัด.

สนิท บุญฤทธิ์. (๒๕๔๔) ภาษาศัพท์. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพฯ : สุวิรยาสาส์น.

สำนักภาษาและข้อมูล. (๒๕๔๒). พระราชบัญญัติฯ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๓๙-กันยายน ๒๕๔๐. กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิช.